

UNT måndag 30 november 1987

I anledning av

För etthundrafemtio år sedan, på Karl XII-dagen 30 november 1837, träffades Magistern och Glunten första gången. Det var uppslaget till ett tioårigt dundrande kalas.

Minns ni hur ödet förde dem samman
adertonhundra och trettiosju?
Glunt och Magister har varit till gamman
halvtannat århundrade nu.

Tenorer för fullaste halsar, och basar,
skänkte en hyllning av svenskaste slag
åt den störste bland våra Pfalzar och Vasar,
just Karl XII:s dag.

Glunt och Magister då, som man säger,
funno varandra reko,
tågade samstämt i marschen av Geijer
och tidens flyktiga minnen veko.

Enligt hävdateknaren Wennerberg
blev vänskapen varm, ja, aldrig var den ljum.
Om på varaktig koppar det än är ärg –
de var långhalm och ler i ett helt decennium.

Festen tog slut. Åt olika håll är
de längesen farna. Magister och Glunt, men
sen halvtannat sekel fylls deras roller
av goda vikarier och villiga stuntmän.

MONTANUS

(bakom denna signatur döljer sig Christer Åsberg)

I materialet som Harald Bohlin lämnat över till Gluntarnas Vänner hösten 2022 finns en kopia av ett mejl daterat 27 sept 2018 från Christer Åsberg till Harald Bohlin. Bilagan är suddig och något svårläst. Nu utskriven här. Harald hade bett Christer om en dagsvers inför det kommande årsmötet, men fick svaret: ”Du efterlyste för en tid sedan en Wennerbergsdagsvers av mig. Jag skrev faktiskt en i UNT vid 150-årsminnet av det första mötet. Bifogas. Lite stel i formen, men det var ju i början av karriären. Hoppas vi ses på Västgöta den 2/10. Beror på mitt hälsotillstånd, som skiftar.”
Christer Åsberg avled i juni 2020.